Torah, Shmini Atzeret

Deuteronomy 14:22-16:17

(22) You shall set aside every year a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field. (23) You shall consume the tithes of your new grain and wine and oil, and the firstlings of your herds and flocks, in the presence of the LORD your God, in the place where He will choose to establish His name, so that you may learn to revere the LORD your God forever. (24) Should the distance be too great for you, should you be unable to transport them, because the place where the LORD your God has chosen to establish His name is far from you and because the LORD your God has blessed you, (25) you may convert them into money. Wrap up the money and take it with you to the place that the LORD your God has chosen, (26) and spend the money on anything you want—cattle, sheep, wine, or other intoxicant, or anything you may desire. And you shall feast there, in the presence of the LORD your God, and rejoice with your household. (27) But do not neglect the Levite in your community, for he has no hereditary portion as you have. (28) Every third year you shall bring out the full tithe of your yield of that year, but leave it within your settlements. (29) Then the Levite, who has no hereditary portion as you have, and the stranger, the fatherless, and the widow in your settlements shall come and eat their fill, so that the LORD your God may bless you in all the enterprises you undertake. (1) Every seventh year you shall practice remission of debts. (2) This shall be the nature of the remission: every creditor shall remit the due that he claims from his fellow; he shall not dun his fellow or kinsman, for the remission proclaimed is of

דברים י"ד:כ"ב-ט"ז:י"ז

(כב) עשר תעשר את כל־תבואת זרעד הַלֹּצֵא הַשַּׁרֵה שַׁנָה שַׁנָה: (כג) וָאַכַלְתַּּ לפנין יהוה אלהיד במקום אשר־יבחר לְשַׁכֵּן שָׁמִוֹ שַׁם מַעְשֵּׁר דָגַנְךְּ תִּירְשִׁךְּ וַיצָהַרֶּדְ וּבַכֹּרָת בַּקַרְדְּ וַצֹאנָדְ לְמַעַן תַּלְמַד ליראה את־יהוה אלהיד כַּל־הַיַּמִים: (כד) וְבִי־יִרְבֶּה מִמְּדְ הַדֶּרֶךְ כִּי לְא תוּכַל שָׁאֵתוֹ בּי־יַרַחַק מִמַּדְּ הַמַּלְוֹם אֲשׁר יַבַחַר יָהֹוָה אֵלהֹיף לָשִׂוּם שְׁמְוֹ שָׁם כֵּי יְבָרֶכְךָּ יְהֹוָה אֱלֹהֵיף: (כה) וְנַתַתָּה בַּכַּסָף וְצַרְתַּ הַכַּּסָף בַּיַדְדְּ וְהַלַּכָתַּ אֵל־הַמַּלְוֹם אֲשֵׁר יִבְחֵר יָהוָה אֱלֹהֵיךְ בָּוֹ: (כוֹ) וְנַתְתַּה הַכַּּסֶף בְּכֹל אַשֶּׁר־תַאַנָּה נַפָּשָׁדְ בַּבַּקַר וּבַצֹּאן וּבַיַּין וּבַשֵּׁבֶּר וּבִכֵּל אֲשֵׁר תֵּשִׁאָלְהְ נַפְּשֵׁדְ וִאָּכֵלְתָּ שַׁם לְפָנֵי יְהֹוֶה אֱלֹהֵיךְ וְשַׂמַחָתַ אַתַּה וּבֵיתֵד: (כז) וְהַלֵּוֵי אֲשֶׁר־בִּשְׁעַרֵידְּ לְא תַעַזְבֵנוּ כֵּי אֵין לַוֹ חֵלֶק וְנַחַלֵה (כח) מַקצהן שַׁלְשׁ עַמַּך: {ס} שַׁנִים תוּצִיא אֶת־כַּל־מַעשַר תַבוּאַתְּדְּ בשנה ההוא והנחת בשעריף: (כט) ובא הַלָּוֹי כֵּי אֵין־לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמַּׁךְ וְהַגֵּׁר וָהַיַּתוֹם וָהַאַלְמַנָה אֲשֵׁר בִּשְׁעַרִידְּ וְאַכְלִי וְשַׂבֵעוּ לְמַעַן יִבַרֶכְךּ יִהֹוָה אֱלֹהֵיף בָּכַל־מַעֲשֵׂה יַדְךָּ אֲשֵׁר תעשה: {ס} (א) מקץ שבע־שנים תַּעֲשֵׂה שָׁמְטֵּה: (ב) וְזֵה ֹ דָבֵר הַשְּׁמְטַה שַׁמוֹט כַּל־בַּעַל מַשֵּׁה יַדוֹ אַשֵּׁר יַשָּׁה בַּרַעַהוּ לָאִ־יִגִּשׁ אַת־רַעָּהוּ וְאָת־אַחִיוּ בָּי־קַרָא שָׁמְטֵה לַיהֹוָה: (ג) אַת־הַנַּכְרֵי תּגָּשׁ וַאֲשֶּׁר יִהְיֶה לְךָּ אֶת־אָחִידּ תַּשִׁמֵט יָדֶה: (ד) אֶּפֶס כֵּי לְא יִהְיֶה־בְּּהְ אֶבְיְוֹן the LORD. (3) You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kinsmen. (4) There shall be no needy among you—since the LORD your God will bless you in the land that the LORD your God is giving you as a hereditary portion— (5) if only you heed the LORD your God and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day. (6) For the LORD your God will bless you as He has promised you: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you. (7) If, however, there is a needy person among you, one of your kinsmen in any of your settlements in the land that the LORD your God is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kinsman. (8) Rather, you must open your hand and lend him sufficient for whatever he needs. (9) Beware lest you harbor the base thought, "The seventh year, the year of remission, is approaching," so that you are mean to your needy kinsman and give him nothing. He will cry out to the LORD against you, and you will incur guilt. (10) Give to him readily and have no regrets when you do so, for in return the LORD your God will bless you in all your efforts and in all your undertakings. (11) For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your hand to the poor and needy kinsman in your land. (12) If a fellow Hebrew, man or woman, is sold to you, he shall serve you six years, and in the seventh year you shall set him free. (13) When you set him free, do not let him go empty-handed: (14) Furnish him out of the flock, threshing floor, and vat, with which the LORD your God has blessed you. (15) Bear in mind that you were slaves in the land of Egypt and the LORD your God redeemed you; therefore I enjoin this commandment upon you today. (16) But should he say to you, "I do not want to leave you"—for he loves you and your household and is happy with you— (17) you shall take

בּי־בַּרֶךְ יָבַרֶכָּךְ יִהֹוָה בַּאָרֵץ אֲשׁר יִהֹוָה אֱלֹהֶידְ נְתַוֹילְדְּ נַחֲלֵה לְרִשִׁתַּה: (ה) רַק אָם־שָׁמְוֹעַ תִּשְׁמֵּע בִּקְוֹל יִהֹוָה אֵלהֵיף לשמר לעשות את־כַּל־הַמְצוָה הַּוֹּאת אַשֶׁר אַנֹכִי מִצְוּדָּ הַיִּוֹם: (ו) כֵּי־יִהֹוָה אַלהֵידּ בַּרַכִּדְּ כַּאַשֵר דִּבֵּר־לֶדְ וְהָעַבַטִיּתְּ גוֹיֵם רַבִּים וָאַתָּה לָא תַעַבט וּמַשַׁלְתַּ בָּגוֹיֵם רבים ובך לא ימשלו: {ס} כַּי־יָהָיָה בַּךָּ אָבִיוֹן מַאַחַד אַחַידְּ בַּאַחַד שְׁעֶבֶּׁיִהְ בְּאַבְיִּהְ אֲשֶׁר־יְהֹוֶה אֱלֹהֵיהְ נֹתֵו לַּרְ לָא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְוּ וְלָא תִקְפֹּץ אֶת־יֵיְדְּוֹּ מַאַחִידָּ הַאָבִיוֹן: (ה) כֵּי־פַּתְחַ תִּפְתַח אָת־יַדְדָּ לְוֹ וְהַעֲבֵטֹ תַּעֲבִיטֵּנוּ דֵי מַחָסרוֹ אַשֵּׁר יָחָסֵר לְוֹ: (ט) הָשַּׁמֵר לְדְּׁ פַּן־יהיה דָבַר עם־לָבַבָּדְ בַלְיַעַל לָאמֹר קַרְבַה שָׁנַת־הַשַּּבַע שָׁנַת הַשִּׁמְטַה וְרַעָה עֵינִךְּ בְּאַחִידְ הַאָבְיוֹן וִלְא תְהַן לְוֹ וִקַרֵא עַלֵּידְּ אֶל־יְהֹוֶה וְהָיֵה בְהָּ חֵטָא: (י) נָתַוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרֶע לְבָבְךָּ בְּתִתְּדֶּ לָוֹ כִּי בִּגְלֵלוּ הַדָּבֵר הוה יברכד יהוה אלהיד בכל־מעשד וּבְכָל מִשְׁלֵח יַדֵּך: (יא) כֵּי לֹא־יֵחְדֵּל אֵבְיוֹן מקרב הארץ על־כוֹ אנכי מצוּךּ לאמר ֿפָתות תִּפְתַּח אֶת־יִדְדֹּ לִאָחֵידְּ לַצֵּנֵיֵדְ וּלְאֶבִינְךְּ בִאַרְצֵךְ: {ס} (ご) בְּיִימְּבֶר לְּדְּ אָחֵידְ הָעִבְרִי אַוֹ הַעִּבִרְיָּה וַעַבַדָּךְ שֵׁשׁ שַנֵים וּבַשַּנָה הַשַּבִיעָת תשלחנו חפשי מעמד: (יג) וכי־תשלחנו ַחָפִשֵי מֵעִמַּךְ לְא תִשַׁלְחֲנוּ רֵיקַם: (יד) העניק תעניק לו מצאנד ומגרנה ומיקבה אַשֵׁר בַּרַכְדַּ יִהֹוָה אֱלֹהֵידְּ תִּתַּן־לְוֹ: (טו) וַזַכַרָהַ כֵּי עֲבֶד הַיִּיתַ בָּאֵרֵץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּדָּ יָהֹוָה אֱלֹהֵיךּ עַלֹּ־כֵּוְ אַנֹכֵי מְצַוְּךָּ אֶת־הַדָּבֵר הַוָּה הַיִּוֹם: (טז) וְהַיָה כֵּי־יֹאמֶר אֵלֵיךְ לְא אַצא מעמד כּי אַהבד ואַת־בּיתה כּי־טוֹב לוֹ עִמַר: (יוֹ) וַלַקַחָתַ אֵת־הַמַּרְצֵּעַ וְנַתַתַּה בְאַזָנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהַיָה לְךָּ עֵבֶד עוֹלֵם וְאַף לַאֲמֶתְךָּ תַּעֲשֶׂה־בֵּן: (יח) לֹא־יִקְשֵׁה בִּעִינִׁדְּ בשלחה אתו חפשי מעמר כי משנה

an awl and put it through his ear into the door, and he shall become your slave in perpetuity. Do the same with your female slave. (18) When you do set him free, do not feel aggrieved; for in the six years he has given you double the service of a hired man. Moreover, the LORD your God will bless you in all you do. (19) You shall consecrate to the LORD your God all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep. (20) You and your household shall eat it annually before the LORD your God in the place that the LORD will choose. (21) But if it has a defect, lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to the LORD your God. (22) Eat it in your settlements, the unclean among you no less than the clean, just like the gazelle and the deer. (23) Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water. (1) Observe the month of Abib and offer a passover sacrifice to the LORD your God, for it was in the month of Abib, at night, that the LORD your God freed you from Egypt. (2) You shall slaughter the passover sacrifice for the LORD your God, from the flock and the herd, in the place where the LORD will choose to establish His name. (3) You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live. (4) For seven days no leaven shall be found with you in all your territory, and none of the flesh of what you slaughter on the evening of the first day shall be left until morning. (5) You are not permitted to slaughter the passover sacrifice in any of the settlements that the LORD your God is giving you; (6) but at the place where the LORD your God will choose to establish His name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you

שְׁכַר שָׂכִיר עֲבֶדְךּ שֵׁשׁ שָׁנֵים וּבֵרַכִּדְּ יִהֹוָה אַלהֹידְ בַּכִל אַשר תַעשה: {פּ (יט) כַּל־הַבְּכוֹר אֲשׁר יוַלֶּד בְּבְקַרְדְּ וּבְצָאנָךּ הַזַּבֶּר תַּקְדֵּישׁ לִיהֹוָה אֵלהִידְּ לְא ַתַעַבֹּד בַּבַכָּר שוֹרֶדְּ וַלָּא תַגֹּז בַּכָוֹר צֹאנַדְ: (כ) לפני יהוֹה אַלהִידְּ תֹאכַלְנוּ שׁנַה בשנה בַּמַקוֹם אַשר־יִבַחַר יְהֹוָה אַתַּה וּבֵיתַדְּ: (כא) וְכִי־יָהָיָה בוֹ מֹוּם פַּסָּׁחָ אַוֹ עוֹר כִּל מִוּם רֵע לָא תִזְבַּחֵבוּוּ לַיהֹוָה אַלהֵיף: (כב) בִּשִׁעַרֵיף תֹאֹכְלֵנוּ הַטַּמֵא וָהַטַּהוֹר יַחַדָּו כַּצָּבֵי וְכַאַיַּל: (כג) רַק אַת־דַמוֹ לָא תאכל עַל־הַאָרֵץ תִּשְׁפָּכֵנוּ כמים: {פ} (א) שַׁמוֹר אֵת־חָדֵשׁ הַאַבְּיב וְעַשֵּׁיתַ פַּׁסַח לִיהֹוָה אַלֹהִיךְ כִּי בַּחָדֵשׁ הַאַבִּיב הוֹצִיאַךְ יָהֹוָה אֱלֹהֵיךְ מִמְּצְרֵיִם לַיִּלָה: (ב) וָזַבֵּחְתַּ

פַּסָח לַיהֹוָה אֵלהַידְּ צָאוְ וּבַקַר בַּמַקוֹם (ג) אַשר־יִבְחַר יִהֹוֹה לְשַׁכֵּן שָׁמִוֹ שֵׁם: לא־תאכל עליו חמץ שבעת ימים תַּאַכַל־עַלֵיו מַצְוֹת לֵחָם עַנִי כִּי בְחָפַּוֹון יַצָּאתַ מֶאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמֵעַן תִּזְכֹּר אֶת־יַוֹם צאתד מארץ מצרים כל ימי חייד: (ד) וַלֹא־יֵרַאָּה לְדָּ שָׁאָר בַּכַּל־גִבַלְדָּ שָׁבַעַת יָמֵים וָלֹא־יַלֵין מְן־הַבַּשָּׁר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בַּעַרָב בַּיִּוֹם הַרָאשוֹן לַבְּקַר: (ה) לְא תוּכֵל לוַבַּח אַת־הַפַּסַח בַאַחַד שְעַרִיךּ אַשֶּׁר־יָהֹוָה אֱלֹהֵיךְּ נַתָּן לַךְּ: (ו) בְּי אָם־אֵל־הַמַּקוֹם אֲשֵׁר־יִבְחַׁר יִהֹוָה אֵלהֵיךּ לשכן שמו שם תובח את־הפסח בערב כָּבָוֹא הַשֶּׁמֵשׁ מוֹעֵד צֵאתְדָּ מִמְּצְרֵיִם: (ז) וּבְשַׁלְתַּ וְאַכַלְתַּ בַּמַּקוֹם אֲשֵׁר יִבְחֵר יִהֹוָה אַלהֵידְ בִּוֹ וּפַנִיתַ בַבֹּקר וְהַלַכְתַּ לְאֹהַלֵידְ: (ח) ששת ימים תאכל מצות וביום הַשָּׁבִיעִּי עַצֵּבֶת לַיהֹוָה אֱלֹהֵיךְּ לְא תַעֲשֵׂה (ט) שָׁבְעַה שַׁבְעָת מַלַאכַה: {ס} תָּסְפַּר־לֵדְ מֶהָחֱל חָרָמֵשׁ בַּקַּמָּה תַּחֵל לְסָפּר שָבְעָה שַבְעוֹת: (י) וְעַשִּׁית חֵג שָׁבֻעוֹת לַיהֹוֶה אֱלֹהֶיף מִפַּת נִדְבַת יְדְּךְ departed from Egypt. (7) You shall cook and eat it at the place that the LORD your God will choose; and in the morning you may start back on your journey home. (8) After eating unleavened bread six days, you shall hold a solemn gathering for the LORD your God on the seventh day: you shall do no work. (9) You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain. (10) Then you shall observe the Feast of Weeks for the LORD your God, offering your freewill contribution according as the LORD your God has blessed you. (11) You shall rejoice before the LORD your God with your son and daughter, your male and female slave, the Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, at the place where the LORD your God will choose to establish His name. (12) Bear in mind that you were slaves in Egypt, and take care to obey these laws. (13) After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days. (14) You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities. (15) You shall hold a festival for the LORD your God seven days, in the place that the LORD will choose; for the LORD your God will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy. (16) Three times a year —on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths —all your males shall appear before the LORD your God in the place that He will choose. They shall not appear before the LORD empty-handed, (17) but each with his own gift, according to the blessing that the LORD your God has bestowed upon you.

אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָּ יְהֹוֶה אֱלֹהֵיףּ: (יא) וְשָׁמַחְתִּּ לִפְנֵין יְהֹוֶה אֱלֹהֶידְּ אַתָּה וּבְּנְךְ וְבַּתְּדֹּ וְאַמְתֶּדְ וְהַלֵּוֹי אֲשֶׁר בִּשְׁעֶרֶידְ וְהַגֵּרְ וְהַיְתִוֹם וְהָאַלְמְנָה אֲשֶׁר בְּמִץְרֶבֶּדְ בַּמְּלִוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהֹוֶה אֱלֹהֶידְ לְשֵׁבֵּן שְׁמִרְתָּ וְעָשִׁיתְ אֶת־הַחֻקִּים בְּמִצְרֵיִם וְשְׁמַרְתָּ וְעָשִׁיתְ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶה: {פ}

(יג) חָג הַסֻּכֶּת תַּעֲשֶׂה לְךָּ שִׁבְעַת יָמֵים בְּאְסְפְּּדְּ מְגְּרְנְדָּ וּמִיּקְבֶּדְ: (יד) וְשְׁמַחְהֶּ בְּאְסְפְּּדְּ מְגְּרְנְדָּ וּמִיּקְבֶּדְ: (יד) וְשְׁמַחְהֶּ בְּחַגֵּךְ אַמְּתְּדְּ וְצִבְּיְרְּ וַאֲמְתֶּרְ וְהַיָּתְוֹם וְהָאַלְמְנֶה אֲשֶׁר בְּשְׁעְרֵיך: (טו) שִׁבְעַת יְמִים תְּחֹג לֵיהֹוֶה כִּי אֲלֹהֶיךְ בַּפְּקְוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהֹוֶה כִּי מְבְּנְל וְבוּאֲתְךְ וּבְּכֹל יְבַרֶּרְךְ אֶת־פְּנֵין מְעֲשֵׂה יָדֶידְ וְהָיִיתְ אַךְ שְׁמֵחַ: (טז) שְׁלְוֹשׁ מְעֲמֵים וּבִּשְׁנְה יֵבְשֶׁבְיוֹת וּבְחָג הַסְּכְּוֹת וְלְא הַנְקֹב בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחָג הַסְּכְּוֹת וְלְא הַבְּצְוֹת וּבְחָג הַשְּבְעוֹת וּבְחָג הַסְּכְּוֹת וְלְא הַבְּצְוֹת וּבְתָּג הַשְּבְעוֹת וּבְחָג הַסְּכְּוֹת וְלְא הַבְּעִג יְהֹוֶה בִיקְם: (יז) אִישׁ בְּבְּרְכֵּת יְהֹוֶה אֱלֹהֶיִדּ אֲשֶׁר בְּתְּלְת יְדָוֹ בְּבִירְכֵּת יְהֹוֶה אֱלֹהֶיִדּ אֲשֶׁר
בְּתַן־לְדְּ: {ס}

Numbers 29:35-30:1

(35) On the eighth day you shall hold a solemn gathering; you shall not work at

במדבר כ"ט:ל"ה-ל':א'

your occupations. (36) You shall present a burnt offering, an offering by fire of pleasing odor to the LORD; one bull, one ram, seven yearling lambs, without blemish; (37) the meal offerings and libations for the bull, the ram, and the lambs, in the quantities prescribed; (38) and one goat for a sin offering—in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation. (39) All these you shall offer to the LORD at the stated times, in addition to your votive and freewill offerings, be they burnt offerings, meal offerings, libations, or offerings of well-being. (1) So Moses spoke to the Israelites just as the LORD had commanded Moses.

(לה) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לְכֶם בְּלֹ־מְלֶאכֶת עֲבֹדֶה לְא תַעֲשְׂוּ: (לו)
 וְהִקְרַבְּהֶם עֹלְה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיהֹּוָה פָּרְשְׁים בְּנִי־שְׁנֶה שִׁבְעָה תְּמִימֶם: (לו) מְנְחָתֶם וְנִסְכֵּיהֶם שַּׁבְעֵים בְּנִי־שְׁנֶה שִׁבְעֶה תְּמִימֶם: (לו) מְנְחָתֶם וְנִסְכֵּיהֶם לַּפְּרְ לַצְיִל וְלַכְּבְשָׁים בְּמִסְפָּרֶם כַּמִּשְׁפֵּט: (לח) וּשְׁעִיר חַטְּאת אֶחֶד מִלְּבֵד עֹלַת הַתְּשְשִׁוּ וֹנְסְבֵּה: (לט) אֱלֶה תַּעְשִׁוּ לַיֹהֹוֶה בְּמוֹעֲדִיכֶם לְלַבְד מִנְּדְבִיכֶם בְּמִיּבְם וּלְשַׁלְמֵיכֶם וְלְמַלְתֵיכֶם וּלְמֵיכֶם: (א) וַיְּאמֶר מֹשֶׁה וּלְנִהְ יִשְׂרָאֵל בְּלֶל אֲשֶׁר־צִוְּה יְהֹוֶה יְהֹוֶה אֶלִר מֹשֶׁה אֶלִר־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶל אֲשֶׁר־צִוְּה יְהֹוֶה יְהֹוֶה אֶלִה וְבֹּן

